

Skúmajme výzvy Božieho slova:

□

Sami seba skúmajte, či ste vo viere, seba skúšajte. Alebo či sami seba neznáte, že Ježiš Kristus je vo vás?

Iba ak by ste sa boli nedokázali.

2. Korinským 13:5

Sám ten Duch spolu svedčí s naším duchom, že sme deťmi Božími.

Rímskym 8:16

Prečo máme sami seba skúmať?

Pretože veci tvojho života, týkajúce sa osobne teba, sa delia na dôležité – podstatné a nedôležité – nepodstatné.

Chceš byť zdravý, bohatý, mať titul, peknú ženu/muža, dobré zamestnanie, svoj rodinný dom, autá, chodiť na exkluzívne dovolenky? Toto mať môžeš, ale mať nemusíš! Alebo chceš vedieť – mať istotu, čo ťa čaká po smrti? Toto totiž absolvovať musíš!

Zomrieš a čo potom?

Jedna udalosť spôsobila v životoch ľudí revolúciu – zmenu v myslení a konaní. Táto udalosť zmenila život obyčajných rybárov, ale aj učených a vzdelaných ľudí. Bolo to vzkriesenie Pána Ježiša Krista z mŕtvych.

Po tejto udalosti sa zmenil svet. Rímska ríša zanikla, ale z pôvodne malej skupinky svedkov vzniklo rýchlo rastúce spoločenstvo. V prvých dňoch po vzkriesení už to bolo 3 000 ľudí a po 2

000 rokoch sú to milióny občanov nebeského kráľovstva – Cirkvi Pána Ježiša, ktorá je jedinou cirkvou na svete, Kristovým telom (Matúš 16:18; 1. Korinským 12:13).

1. Súčasníci a očití svedkovia tejto udalosti svedčili, že ľudia žijúci s Ježišom vôbec neboli pripravení na niečo podobné, ale zoči-voči skutočnosti, ktorú zažili, neskôr museli prehodnotiť svoje názory a postoje. Najprv ženy išli balzamovať jeho telo v hrobe. Potom si ho pomýlili so záhradníkom (Ján 20:15). Ďalší dvaja učenici na ceste do Emauz boli sklamaní, lebo ich nádej na záchranu Izraela zanikla smrťou Pána Ježiša (Lukáš 24:21). A skupina učeníkov sa zamkla od strachu pred Židmi (Ján 20:19). Obávali sa, že popravia aj ich.

2. Ľudia nemôžu predsa len tak vstať z mŕtvych.

3. Ježiš na kríži zomrel – to videli. Rímsky vojak dokonca kopijou prepichol srdce cez bok už mŕtveho tela Pána Ježiša, visiaceho na kríži. Potom ho uložili do hrobu.

Stala sa však historicky najdôležitejšia udalosť v dejinách ľudstva. „Ale Kristus vstal z mŕtvych“ (1. Korinským 15:20). Po tejto udalosti sa zmenil svet...

4. Hrob bol na tretí deň overiteľne prázdny (Ján 20:8).

Táto vystrašená a zamknutá skupina učeníkov (Ján 20:19) zažila, že: „... prišiel Ježiš a zastal si do prostriedku a povedal im: Pokoj vám. A keď to povedal, ukázal im svoje ruky aj svoj bok. A tak zaradovali sa učenici, keď videli Pána“ (Ján 20:10-20). Pozri aj Lukáš 24:36-45.

5. Potom ďalších 40 dní (Skutky 1:3) videli Ježiša, rozprávali sa s ním. Dokonca spolu aj jedli – a tak až do jeho odchodu do neba (Skutky 1:9). Svedkom týchto udalostí bolo niekoľko sto ľudí (1. Korinským 15:6).

A toto je svedectvo očitého svedka apoštola Petra: „O Ježišovi z Nazareta... a my sme svedkami všetkého, čo činil... toho Boh vzkriesil tretieho dňa a dal mu, aby sa zjavil svedkom vopred vyvoleným od Boha, nám, ktorí sme s ním jedli a pili po jeho vstaní z mŕtvych“ (Skutky 10:34-41). A apoštola Jána: „Čo sme videli svojimi očami, čoho sa naše ruky dotýkali, teda čo sme videli a počuli, zvestujeme aj vám“ (1. Jánov 1:1-3).

Za toto tvrdenie, svedectvo, zaplatili mnohí učeníci Pána Ježiša životom – boli popravení. Ľudia klamú, aby sa vyhli trestu, a platia za to advokátom alebo obhajcom. Učeníci však (ako aj Peter) hovorili pravdu, hoci tušili, čo ich čaká. Boli posilnení mocou Svätého Ducha hovoriť pravdu, a dokonca obviňujú najvyšších duchovných predstaviteľov izraelského národa z vraždy Pána Ježiša. Pozorne si prečítaj Skutky 4:1-22, hlavne verš 10.

Záver: Keďže ho učeníci videli, hovorili s ním po jeho vstaní z mŕtvych, pochopili a uverili, že sa stalo to, čo im Ježiš často hovoril (Matúš 16:21; 17:23; Marek 8:31; 9:31; 10:34; Lukáš 9:22) – ale vtedy to nebrali vážne, dokonca na to zabudli (Matúš 16:22-23).

Stalo sa to, čo im Ježiš zaslúbil, a to, že vstane z mŕtvych. Tiež zaslúbil, že príde znova a bude súdiť živých i mŕtvych – k naplneniu tohto zaslúbenia ešte len príde: „Tento Ježiš, ktorý bol

vzatý od vás hore do neba, príde tak, ako ste ho videli ísť do neba“ (Skutky 1:11), „Pán Ježiš Kristus, ktorý má súdiť živých i mŕtvych za svojho príchodu“ (2. Timoteovi 4:1; Skutky 17:31 a Matúš 25:31-46).

Osobná otázka je, čo s tým mám spoločné ja a ako sa ma to týka? Odpoveďou je, že aj ty budeš istotne raz stáť pred Božím súdom: „A ako je uložené ľuďom raz zomrieť, a potom súd“ (Židom 9:27). Pozri tiež Matúš 25:31-46.

Tento život je len existencia so smrteľnou chorobou. „Ak žijete podľa tela, zomriete“ (Rímskym 8:13), „... ste boli mŕtvi vo svojich previneniach, vo svojich hriechoch“ (Efezským 2:1+5).

Ako príklad pre pochopenie posluži odborná prehliadka v nemocnici, po ktorej vám oznámia, že máte rakovinu v pokročilom štádiu a nedá sa liečiť. Takže vám zostáva pár dní života. A toto je naša situácia, ak žijeme bez Božej milosti, v nevere a neprijali sme Pána Ježiša Krista ako svojho Pána a Spasiteľa.

Akú mám nádej, že uniknem večnej smrti? Odpoveď je v Rímskym 7:24-25: „Biedny ja človek! Kto ma vytrhne z tela tejto smrti?! Ďakujem Bohu skrze Ježiša Krista nášho Pána!“ „Uver v

Pána Ježiša Krista a budeš spasený ty aj tvoj dom“ (Skutky 14:28). Podľa Biblie – Božieho slova – jediná záchrana od večnej smrti a zatratenia je v osobe Pána Ježiša Krista. „A Ježiš mu povedal: Ja som cesta, pravda a život, nikto nepríde k Otcovi, len skrze mňa“ (Ján 14:6). Boh Otec v osobe Pána Ježiša nás prišiel zachrániť. „Ale toto je napísané nato, aby ste verili, že Ježiš je Kristus, Syn Boží, a aby ste veriac mali život v jeho mene“ (Ján 20:31, pozri aj Skutky 4:12).

Tvoja a moja záchrana od večného zatratenia (Zjavenie 20:14-15, 21:8) sa deje v nasledovných skutočnostiach: „Lebo medzi prvým som vám vydal... že Kristus zomrel za naše hriechy podľa písem“ (1. Korinským 15:3). Pán Ježiš zomrel na kríži. O tých, čo uverili v zástupnú obeť Pána Ježiša, platí, že na kríži sa udialo ich spasenie – zomreli s ním na kríži. Stotožnením s Kristom v jeho smrti na kríži sa udiali dve veci: 1) Boli sme ospravedlnení od hriechu: „Lebo ten, kto zomrel, je už ospravedlnený od hriechu“ (Rímskym 6:7) a 2) boli sme oslobodení od nadvlády hriechu: „vediac to, že náš starý človek je spolu ukrižovaný, aby bolo zmarené telo hriechu čo do svojej pôsobnosti, aby sme viacej neslúžili hriechu“ (Rímskym 6:6). Oslobodenie od nadvlády hriechu znamená našu vnútornú premenu, znovuzrodenie (zo starého človeka na nové stvorenie v Kristovi): „S Kristom spolu ukrižovaný som a žijem už nie ja, ale žije vo mne Kristus“ (Galatským 2:20 a 5:24). „... kríž nášho Pána Ježiša Krista, skrze ktorého je mi svet ukrižovaný a ja svetu“ (Galatským 6:14). Spása spočíva v tom, že sme s Kristom nielen zomreli, ale aj vstali z mŕtvych do novoty života, do večného života: „Lebo ak sme spolu zomreli, budeme spolu aj žiť“ (Rímskym 6:8).

Pán Ježiš prišiel zomrieť za nás a miesto nás, aby sme aj my zomreli s ním. Tak sa aj stalo – hovorí o tom 6. kapitola listu Rímskym. Tam je uvedené nielen to, že sme zomreli spolu s Kristom, ale aj, že sme boli s ním pochovaní a spolu s ním aj vzkriesení, aby sme, „ako Kristus vstal z mŕtvych slávou Otcovou, tak aj my chodili v novote života.“ (Rímskym 6:4). „Verné je to slovo: lebo ak sme spolu zomreli, budeme spolu aj žiť“ (2. Timoteovi 2:11). „Lebo ak sme zomreli s Kristom, veríme, že budeme s ním aj spolu žiť“ (Rímskym 6:8). „Lebo ste zomreli, a váš život je skrytý s Kristom v Bohu“ (Kolosenským 3:3).

Uverili sme evanjeliu, vo viere a v pokání sme sa obrátili k Bohu, dostali sme večný život (Rímskym 6:23; 1. Jánov 5:11-13) a stali sme sa novým stvorením v Ježišovi Kristovi (2. Korinským 5:17).

To, že sme uverili v zástupnú obeť Pána Ježiša Krista na kríži, osobne, živou spasiteľnou vierou, dokonale sme sa vierou spoľahli na jeho vykupiteľské dielo, to o nás svedčí, že sme s ním boli stotožnení v smrti a vo vzkriesení (Rímskym 6) a naše telo hriechu bolo ukrižované aj s jeho vášňami (Rímskym 6:6; Galatským 5:24).

Žiaľ, dnešní moderní evanjelisti túto časť radostnej zvesti veľmi nerozoberajú, hoci je najdôležitejšia, pretože dôsledok ukrižovania nášho tela s jeho vášňami a žiadosťami (Rímskym 6:6; Galatským 5:24) je ten, že nám umožňuje žiť nový život charakterizovaný ovocím Ducha a že sme na ceste do večného života s Pánom Ježišom.

Zomretie hriechu (Rímskym 6) znamená definitívny a trvalý rozchod so starým spôsobom života: „Lebo veď ktorí sme zomreli hriechu – ako budeme ešte žiť v ňom?!“ (Rímskym 6:2). A následne znamená vstup do nového spôsobu života, ktorý je charakterizovaný tým, že sme „vyliekli starého človeka s jeho skutkami a obliekli nového, obnovujúceho sa cieľom pravej známosti, podľa obrazu toho, ktorý ho stvoril“ (Kolosenským 3:9-10). Je to prechod zo smrti do života. A aby k nemu došlo, človek sa musí obrátiť. Musí rozpoznať svoju hriešnosť, vinu a stratenosť a činiť pokánie. Musí uveriť evanjeliu, ktoré oznamuje s istotou zástupnú obeť Pána Ježiša Krista a vysvetľuje vykúpenie a spásu. „Činite pokánie“ (Matúš 4:17), „Činite pokánie a verte v evanjelium“ (Marek 1:15), „Činite pokánie a obráťte sa“ (Skutky 3:19), „Činili pokánie a

obrátili sa k Bohu“ (Skutky 26:20), „Mnohí uverili v neho“ (Ján 7:31), „Keď uveríš vo svojom srdci“ (Rímskym 10:9), „Ale všetkým, ktorí ho prijali, dal právo a moc stať sa deťmi Božími, tým, ktorí veria v jeho meno“ (Ján 1:12).

Až keď prejdeš túto cestu pokánia, viery, obrátenia sa k Bohu a prijatia Pána Ježiša ako Pána svojho života, môžeš absolvovať vodný krst, kresťanský krst – ponorenie do vody a vynorenie, ako symboly smrti a pochovania a vzkriesenia. Ponorenie – symbol smrti a pochovania starého človeka (starej prirodzenosti) a vynorenie – symbol vzkriesenia k novému životu. „... počúvajúc verili a dávali sa pokrstiť“ (Skutky 18:8).

Tento akt krstu – ponorenie do vody – je úžasným svedectvom a vyznaním smrti, pochovania a vzkriesenia k novému životu. Zároveň je to verejné vyznanie vnútornej životnej premeny (zmeny identity) pred Cirkvou, priateľmi, rodinou a svetom podobne, ako sobáš dvoch ľudí je verejné vyznanie lásky, ktorú si vyznali pred sobášom (pozri príbeh o eunuchovi v Skutkoch 8:37). Súčasne je to aj verejné vyznanie a svedectvo vstupu do celoživotného zmluvného manželského zväzku.

Nový život znovuzrodeného je charakterizovaný nasledovným: nežijem už ja, ale žije vo mne Kristus (Galatským 2:20; pozri aj Efezským 3:5-6; Kolosenským 1:26-27), „Keď ma niekto miluje, ten bude ostríhať moje Slovo a môj Otec ho bude milovať a prideme k nemu a urobíme si u neho príbytok“ (Ján 14:23). Je to život charakterizovaný trvalým prebývaním Svätého Ducha vo mne, lebo sa stal zo mňa nový človek, nové stvorenie. „Takže ak je niekto v Kristovi, je novým stvorením. Hľa, staré sa pominulo a všetko je nové“ (2. Korinským 5:17). „Sám ten Duch hovorí môjmu duchu, že som dieťa Božie“ (Rímskym 8:16). „Či neviete, že ste chrámom Božím a že Duch Boží prebýva vo vás?“ (1. Korinským 3:16). „... vaše telo je chrámom Božím“

(1. Korinským 6:19).

Z tohto všetkého predchádzajúceho rozumieme, že chrámom Božím nie je ľudskými rukami postavená budova, ale človek, v ktorom prebýva Boží Duch (Skutky 7:48 a 17:24). A to tiež znamená, že si (ak to vieš, že to platí o tebe) prežil znovuzrodenie, získal si novú identitu, novú prirodzenosť, občianstvo nebeského kráľovstva a tvoje meno je napísané v Knihe života Baránka v nebi (Zjavenie Jána 21:27). „Požehnaný Boh Otec nás znovu splodil cieľom živej nádeje vzkriesením Ježiša Krista z mŕtvych, ... znova splodení živým slovom Boha zostávajúcim naveky“ (1. Petrov 1:3 a 23). „Prijmite vsadené slovo, ktoré má moc spasiť vaše duše“ (Jakub 1:21). Z toho je jasné, že nový život sa nezískava náboženským obradom, ale osobnou, živou spasiteľnou vierou v evanjelium. „Lebo naše občianstvo je v nebesiach, odkiaľ i Spasiteľa očakávame, Pána Ježiša Krista“ (Filipským 3:20). „... kto verí tomu, ktorý ma poslal, nepríde na súd, ale prešiel zo smrti do života“ (Ján 5:24). „... ktorý nás vytrhol z moci temnoty a premiestnil do kráľovstva Syna svojej lásky“ (Kolosenským 1:13).

Už nie sme viac zo sveta, ale sme Božie deti s trvalým pobytom v nebeských príbytkoch, avšak pre istú úlohu zostávame ešte v tomto tele ako obyčajní ľudia: „... oni sú vo svete“ (Ján 17:11); „nie sú zo sveta, tak ako ja nie som zo sveta“ (Ján 17:14 a 16). „Dal som im tvoje slovo a svet ich nenávidel, pretože nie sú zo sveta, tak ako ja nie som zo sveta“ (Ján 15:19). Pozri aj Židom 11:13-16. Teraz ešte žijeme v cudzej krajine, ale už na ambasáde nebeského kráľovstva (Lukáš 17:21). Tvoj zbor, skupinka, rodina je ambasádou nebeského kráľovstva v tomto svete. „Ale zostať ešte v tele je potrebné pre vás“ (Filipským 1:24). Tak ako Pán Ježiš bol od svojho vtelenia vždy Bohom aj človekom a tieto dve prirodzenosti boli navždy spojené v jednej osobe, tak aj my sme občania neba, ale ešte aj obyčajní (zemskí) ľudia.

Milý brat, milá sestra, ktorá je tá tvoja identita, ktorú berieš vážne, alebo sa len tak na niečo „hráš“? Uvedom si, že nemôžeš slúžiť dvom pánom. Nemôžeš slúžiť Bohu aj mamonu (Matúš 6:24). Zháňať majetky, užívať si svetské zábavy a pritom „slúžiť Bohu“ je nemožné. Takže na čo by sme sa tu mali „hrať“? Tento časný život sa rýchlo pominie, skončí, lebo sme len parou, ktorá sa na málo ukáže a potom mizne (Jakub 4:14; pozri tiež Mojžišov žalm, Žalm 90), ale to, čo patrí do večnosti, to zostáva a ide s nami. Všetok svoj čas venujme budúcemu životu, lebo ten je večný. Na to myslíme, čo je hore, nie na to, čo je na zemi (Kolosenským 3:2). „Nestarajte sa teda a nehovorte, čo budeme jesť, alebo čo budeme piť, alebo čím sa zaodějeme, lebo to všetko hľadajú pohania, ale hľadajte najprv kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť...“ (Matúš 6:31-34).

Pretože máme niešť evanjelium, radostnú zvesť našim blíznym, ostávame žiť v tomto tele, ktoré nám spôsobuje dosť veľa problémov. Tento zápas s telom je opísaný v Rímskym 7:15-25: „biedny ja človek!“ Takže: „... duchom mŕtvite skutky tela“ (Rímskym 8:13 a 12:1-3). „Ale si oblečte Pána Ježiša Krista a nestarajte sa o telo tak, aby sa v ňom zobúdali zlé žiadosti“ (Rímskym 13:14). „... ale do tváre bijem svoje telo a podmaňujem ho“ (1. Korinským 9:27). „... vždy a všade nosiac so sebou mŕtvenie Pána Ježiša na tele, aby bol aj život Ježišov zjavený na našom smrteľnom tele“ (2. Korinským 4:10-11). Pozri 2. Korinským 5:14-15 a 7:1. „Teda mŕtvite svoje údy, ktoré sú na zemi“ (Kolosenským 3:5). „Milovaní, napomínam vás, aby ste sa zdržali telesných žiadostí, ktoré bojujú proti duši“ (1. Petrov 2:11). „Bojuj dobrý boj viery, uchop večný život, do ktorého si povolaný“ (1. Timoteovi 6:12). Záver uvažovania je v Rímskym 6:11: „Tak aj vy súdte o sebe, že ste mŕtvi hriechu, ale živí Bohu v Kristu Ježišovi, našom Pánovi.“

Tento duchovný skrytý život sa musí rozhodne prejaviť navonok. „Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je v nebesiach“ (Matúš 5:16). „... dávaj almužnu v skrytosti, ... modli sa v skrytosti, ... posti sa v skrytosti“ (Matúš 6:4+6+18). „... ale skrytý srdca človek v neporušiteľnom krotkosti a tichosti ducha, čo je drahocenné pred Bohom“ (1. Petrov 3:4). „Lebo ste zomreli a váš život je skrytý s Kristom v Bohu“ (Kolosenským 3:3).

Tento skrytý život sa prejavuje prinášaním ovocia Svätého Ducha (Galatským 5:20). Toto je zaručene jediné, spoľahlivé poznávacie znamenie Božích detí, a tiež to, či majú lásku medzi sebou (Ján 13:35; Rímskym 5:5). „No vďaka Bohu, ktorý nám dáva vždycky víťaziť v Kristu, a zjavuje na nás vôňu svojej známosti na každom mieste“ (2. Korinským 2:14). „... vždy a všade nosíme mŕtvenie Pána Ježiša na tele, aby bol život Ježišov zjavený na našom smrteľnom tele“ (2. Korinským 4:10-11).

Tá zmena – premena nášho spôsobu života zo starého na nový už tu na zemi – je opísaná v Rímskym 12:1-3: „Prosím vás teda, bratia, pre rôzne milosrdenstvo Božie, žeby ste ta dali svoje telá v živú obeť svätú a ľúbu Bohu, rozumnú to vašu svätoslužbu. A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale sa premeňte obnovením svojej mysle, aby ste skúšali, čo je vôľa Božia, to, čo je dobré, ľúbe a dokonalé!“ Jeden múdry muž povedal: „Mŕtvy človek nepotrebuje pomoc, ale život. Pán Ježiš neprišiel na tento svet, aby zo zlých ľudí urobil dobrých, ale aby z mŕtvych urobil živých.“

Milý brat, milá sestra, premysli si podľa dvoch textov z úvodu, či Pán Ježiš žije v tebe a či to máš potvrdené vo svojom duchu. Ak sa z toho tešíš, tak mi rozumieš, a ak nie, tak: „Čiňte pokánie a obráťte sa, aby sa vytreli vaše hriechy a aby prišli časy občerstvenia od tvári Pánovej“ (Skutky 3:19).

□

V tom sa zjavila láska Božia v nás, že svojho Syna, jednorodeného, poslal Boh na svet, aby sme žili skrze neho.

V tom je láska, že nie my sme milovali Boha, ale že On miloval nás

a poslal svojho Syna ako obeť zmierenia za naše hriechy.

1. Jánov 4:9-10

Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nikto kto verí v neho nezahynul, ale mal život večný.

Ján 3:16

Nech sa neľaká vaše srdce! Veríte v Boha, verte aj vo mňa.

V dome môjho Otca je mnoho príbytkov; keby nebolo tak, povedal by som vám to,

pretože vám idem pripraviť miesto a keď odídem a pripravím vám miesto,

prídem zase a poberiem si vás k sebe, aby ste tam, kde som ja, aj vy boli.

Ján 14:1-3